

РЕШЕНИЕ

№ 19422

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **2725** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 156, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 52, т. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по повод жалба с вх. № СФД25-ТД26-7172 от 02.02.2026 г. по описа на Столична община (СО), подадена от "НЮ ДЖЕНЕРЕЙШЪН РЕНТ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 1 и със съдебен адрес и адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 1 за адв. Д. Б., срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК рег. № 1104962-1 от 14.10.2025 г., издаден от главен инспектор в отдел "Ревизии и събиране на вземания", дирекция „Общински приходи“, Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД26-РД28-9 от 09.01.2026 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“, при Столична община (ДОПСО). С процесния акт са установени задължения за данък върху превозните средства /ДПС/ за периода 2020-2024 г. за 10 броя МПС в размер общо на 12 478,64 лв., представляващи 9023,16 лв. главница и 3455,48 лв. лихви.

В жалбата се поддържат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Оспорващият сочи, че един от автомобилите /Ф., модел 458, двигател F. с рег. № С./ е конфискуван от италианските власти с акт на Службата за обща превенция и обществена помощ към полицията в Н.. Твърди, че е налице бездействие на компетентните органи, тъй като същият не е отписан своевременно и за него не следва да се начислява ДПС. За пет от останалите 10 МПС-та сочи, че са продадени и отписани от регистъра на КАТ, т.е. вече не са собственост на дружеството и не следва да им бъдат начислени задължения. Това са МПС-та с рег. № С., С., С., С. и С.. Моли акта да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д., която след преглед на административната преписка поддържа жалбата, в частта, с която се оспорва начисления ДПС за автомобил марка „Ф.“. Претендира съдебни разноски по списък по чл. 80 от ГПК. По-късно представя и писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът, Директор на Дирекция "Общински приходи" към Столична община, в съдебно заседание, редовно призован, се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети като доказателства – административната преписка в цялост, която съдържа и справка от отдел „Пътна полиция“ при СДВР от централна база на АИС-КАТ, с информация за МПС (бивша и настояща собственост), регистрирани на дружеството „Ню Дженерейшън Рент“ ЕООД, изготвена на 30.09.2025 г., както и акт за конфискация на Службата за обща превенция и обществена помощ към полицията в Н. от 12.03.2015 г. и постановление за предварително изземване от 13.02.2015 г. на съда в М. /с приложен превод на български език/.

Административен съд С. - град, 86-ти състав, като обсъди събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и становищата на страните, намира за установено следното:

Предмет на обжалване в настоящото съдебно производство е Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК рег. № 1104962-1 от 14.10.2025 г., издаден от главен инспектор в отдел "Ревизии и събиране на вземания", дирекция „Общински приходи“, Столична община (СО) в частта, в която не е отменен с Решение № СФД26-РД28-9 от 09.01.2026 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“, при Столична община (ДОПСО).

С процесния АУЗ са установени задължения за данък върху превозни средства – на 10 броя МПС в общ размер на 12 478, 64 лв., представляващи 9023, 16 лв. главница и 3455, 48 лв. лихва към 14.10.2025 г.

Не е спорно по делото, че размерът на данъка е определен по правилото на чл. 54, ал. 1 ЗМДТ.

Актът за установяване на задължения (АУЗ) е оспорен от жалбоподателя по административен ред, видно от отразяването в Решението, пред Директора на Дирекция „Общински приходи“, при Столична община (ДОПСО), който с Решение № СФД26-РД28-9 от 09.01.2026 г. е потвърдил АУЗ. Административният орган е отразил в Решението, че задълженото лице не е заплащало данък върху превозните средства (ДПС), които са негова собственост, видно от получената справка от СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Решението на ответника е получено от жалбоподателя на 19.01.2026 г., видно от приложената по делото разписка / л. 18/.

АУЗ е обжалван чрез административния орган до съда с жалба вх. № СФД25-ТД26-7172 от 02.02.2026 г. /л. 4/.

По делото няма доказателства оспорващият да е подал декларация по чл. 54, ал. 6 ЗМДТ, съответно да му е постановен отказ, нито пък да е обжалван такъв. Няма и твърдения в тази насока.

Въз основа на така установената фактическа обстановка и на основание чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146 от АПК, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, от надлежна страна - задължен по административния акт субект и срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност акт, след обжалването му по административен ред.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“ при СО - К. М. Г., имащ качеството на орган по

приходите по чл. 4, ал. 3 ЗМДТ, след надлежно оправомощаване по чл. 4, ал. 4 във връзка с чл. 4, ал. 1 и ал. 3 ЗМДТ със Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. на Кмета на Столична община (л. 45). Проверката е възложена с резолюция / л. 37/ от Е. К. К. на длъжност „началник отдел“ в отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ към дирекция „Общински приходи“ при СО, който е оправомощен да упражнява тази компетентност с Разпореждане от 15.12.2023 г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ / л. 47/.

Процесният акт е постановен в изискуемата от закона писмена форма с посочване на фактическото и правно основание за издаването му и при спазване на материалноправните разпоредби. Същият е издаден при спазване на административнопроизводствените правила и е съобразен с целта на закона - ЗМДТ.

АУЗ е обжалван по реда на чл. 152, ал. 2 ДОПК пред Директора на Дирекция "Общински приходи" при Столична община, който с посоченото по – горе Решение го е потвърдил. Произнасянето по реда на чл. 156, ал. 2 ДОПК е условие за съдебно обжалване на АУЗ, като предмет на повдигнатия спор е първоначално издаденият акт в неотменената му част.

Фактите по делото не са спорни, като не е спорен и размерът на задължението и лихвата.

Спорът между страните е правен и се свежда до отговора на въпроса дължим ли е данъкът за процесните МПС-та.

При така очертания правен спор, съдът съобрази следното:

Според чл. 52, т. 1 от ЗМДТ, с данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България. А според чл. 53 от ЗМДТ, данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства. Разпоредбата, която регламентира освобождаване от заплащането на данък върху превозните средства е чл. 58, ал. 4 ЗМДТ, която предвижда, че за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение.

Анализът на нормативната уредба води до извода, че освобождаването от данък върху превозните средства е обусловено от прекратяване регистрацията на МПС, като началният момент за това е месецът, следващ месеца на прекратяване на регистрацията.

Предвид посочените норми на ЗМДТ, законосъобразното облагане с данък върху превозните средства /ДПС/ изисква кумулативното наличие на две предпоставки - превозното средство да е собственост на лицето, субект на данъчното задължение и превозното средство да е регистрирано за движение по пътната мрежа на Република България

И двете предпоставки са налице за превозните средства, посочени в акта. Всички изброени в акта МПС-та за периодите, за които е начислен ДПС се водят собственост на дружеството жалбоподател. Същите не са спрени от движение за конкретните периоди. И съответно не са снети от отчет в отдел "Пътна полиция" при СДВР. Това се установява от изпратената справка, налична по делото /л. 50-53/. Моторните превозни средства също така не са освободени от данък или deregистрирани за периодите, в които им е начислен данък.

С оглед горното и събраните по делото доказателства определянето на задълженията е извършено при правилно приложение на материалния закон.

До същият извод стига и процесуалният представител на жалбоподателя, който след запознаване с материалите по делото поддържа спора само по отношение начисления данък за лек автомобил, марка „Ф.“, модел 458, двигател F., с рег. № С.. Конкретно за него, съдът приема следното:

Съгласно чл. 52, ал. 1 ЗМДТ с данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България, като задължен за заплащането му е собственикът на превозното средство по аргумент от чл. 53 ЗМДТ. Съгласно чл. 143, ал. 1 ЗДвП пътното превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по

поставения от производителя идентификационен номер. Съгласно чл. 143, ал. 6, т. 7 от ЗДвП, прекратяването на регистрацията на пътно превозно средство (снемането от отчет) може да се извърши при конфискуване или отнемане в полза на държавата на превозно средство или при изоставено в полза на държавата превозно средство в предвидените в закон случаи чрез подаване на заявление от собственика. Със заявлението собственикът представя свидетелството за регистрация и табелите с регистрационен номер на превозното средство с изключение на случаите по ал. 6, т. 5 – 8. Тоест към заявлението за прекратяване, по инициатива на собственика, с причина конфискация след последните законодателни изменения в ЗДвП не е необходимо да се представя свидетелство за регистрация и регистрационния номер на МПС.

Съобразно нормата на чл. 58, ал. 4 ЗМДТ за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяването на регистрацията. Същевременно конкретната процедура за прекратяване на регистрацията е разписана в чл. 18 и сл. от Наредба № I-45/ 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркетата, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните превозни средства. Според чл. 18, т. 1 от Наредбата регистрацията на превозно средство се прекратява с писмено заявление от собственика или според т. 2 – служебно. С разпоредбата на чл. 18а от Наредбата е разписано, че при прекратяване на регистрацията по чл. 18, т. 1 собственикът представя писмено заявление, издадено по служебен път; документ за самоличност - за физическите лица; единен идентификационен код - за стопанските субекти, а за тези, които не притежават ЕИК - документ за създаване и за код БУЛСТАТ; документ, удостоверяващ правото за представляване на стопанския субект - собственик на ПС; свидетелство за регистрация на ПС. Съобразно чл. 18а, ал. 2, т. 8 от Наредбата към документите по т. 1 се прилага (в случая) документ, удостоверяващ, че ПС е конфискувано или отнето в полза на държавата. Разгледана във взаимовръзка с чл. 143, ал. 6, т. 7 от ЗДвП, очевидно е налице възможност за прекратяване регистрацията на конфискувани средства, от която жалбоподателят не се е възползвал след получаване на акта за конфискация на Службата за обща превенция и обществена помощ към полицията в Н. от 12.03.2015 г. От събраните доказателства по делото става ясно, че е подадена молба през 2018 г. до Главна дирекция „Национална полиция“ за отписване на автомобила /л. 28/, но българските органи очакват отговор от италианските власти, който очевидно не е получен, за да се стигне до служебно прекратяване на регистрацията по смисъла на чл. 143, ал. 9 от ЗДвП. Също така към момента на подаване на тази молба разпоредбите на ЗДвП предвиждат различен ред за дерегистрация на автомобил по заявление на собственика, когато е конфискуван, а именно да бъде върнато българското свидетелство за регистрация на МПС, както и регистрационния номер. Дали в конкретния казус е налице бездействие на компетентните органи, както твърди жалбоподателя или просто не са изпълнени всички кумулативно изискуеми предпоставки по закон, действащ към момента, /връщане на свидетелство и номер/, за да бъде снет от отчет на „Пътна полиция“ – СДВР процесния автомобил е въпрос, който не е предмет на текущото съдебно производство.

Видно от представената справка по делото от централна база на АИС-КАТ, изготвена на 30.09.2025 г. се съдържат всички МПС-та, които са бивша и настояща собственост на жалбоподателя. В справката са описани подробно превозните средства по модел, рама, двигател, брой собственици, както и ако регистрацията е прекратена – на коя дата. В частта, за бивша собственост са описани 35 броя МПС-та. В тази за настояща собственост, намираща се на лист 53 от делото, са конкретизирани 5 МПС-та, едно от които е и процесното „Ф.“, идентифицирано на позиция 3. Присъствието на превозното средство в секция настоящата собственост удостоверява,

че към момента на извършване на справка – 30.09.2025 г., същото все още се води собственост на „Ню Дженерайшън Рент“ ЕООД. Като тази собственост започва от месец юли 2015 г. по подадена декларация по чл. 54 от ЗМДТ за притежаван лек автомобил и се явява релевантен за изясняване на спора факт.

Законодателят е обвързал дължимостта на ДПС до прекратяване на регистрацията според нормата на чл. 58, ал. 4 ЗМДТ. Актуалната към датата на конфискация, както и сега редакция на чл. 58, ал. 4 ЗМДТ гласи, че за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. Следователно, вярно е, че правото на собственост върху превозното средство, попадащо в обхвата на чл. 52 ЗМДТ, е правопораждащият юридически факт за дължимостта на данъка, поради което, легитимирайки се като негов собственик, до прекратяване на регистрацията, за жалбоподателя в качеството му на данъчно задължено лице по смисъла на чл. 53 ЗМДТ е възникнало задължението за заплащане в законоустановения срок, съобразно разписаното в чл. 60 ЗМДТ правило, на ДПС за процесния данъчен период. По делото не се представиха доказателства, че регистрацията на автомобила е била прекратена за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2024 г., за когато са начислени допълнителните задължения с процесния акт. Напротив, от представената справка е видно, че дори към 30.09.2025 г. все още автомобила се води собственост на дружеството.

С оглед горното АУЗ е правилен и законосъобразен.

Правилно е определена и дължимата сума като главница, съответно дължимата за забава лихва, съобразно падежа на всяка една от дължимите вноски, при отсъствие на спор относно определения размер, която като акцесорно задължение следва главното задължение, което не е изпълнено.

По изложените съображения жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 АПК във връзка с чл. 161, ал. 1, изр. последно ДОПК, основателна е претенцията на пълномощника на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100 евро. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК във връзка с чл. 143, ал. 4 от АПК и във връзка с чл. 161, ал. 2 ДОПК, Административен съд С. - град, 86-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "НЮ ДЖЕНЕРЕЙШЪН РЕНТ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК рег. № 1104962-1 от 14.10.2025 г., издаден от главен инспектор, отдел "Ревизии и събиране на вземания", дирекция „Общински приходи“, Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД26-РД28-9 от 09.01.2026 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, с който са установени задължения за данък върху превозните средства /ДПС/ в размер на 9023,16 лв. главница и 3455,48 лв. лихви.

ОСЪЖДА "НЮ ДЖЕНЕРЕЙШЪН РЕНТ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата от 100 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:

